

Opnaar Sygdommen større Udbredelse, eller antager den en særdeles ondartet Karakter, skal Amtet ved en Bekjendtgjørelse, der indrykkes i de i Egnen mere udbredte Blade, udstede Forbud imod, at der paa den Egn, der nærmere angives i Bekjendtgjørelsen, saalænge denne ikke er bleven tilbagekaldt, afholdes noget Marked eller Dyrskue, eller overhovedet foranstaltes større Samlinger af Dyr af saadan Art, at de kunne angribes af den paagjældende Sygdom. — Naar Sygdommen er Kvægpest, Mund- og Klovesyge eller akut Svinedifteritis, skal saadant Forbud altid udstedes.

Naar Kvægpest er udbrudt, skal Indenrigsministeren kunne paahyde Afspærring af det af Sygdommen angrebne Distrikt saaledes, at Samkvem imellem Beboerne af samme og de udenfor Boende affjæres, dog kun i et saadant Omfang, som findes nødvendigt for at hindre Smittens videre Udbredelse. Vedkommende Politimester kan dog i særdeles paatrængende Tilfælde tilstede Undtagelser fra denne Afspærring, og han paahyder da de Forsigtighedsregler, der blive at iagttage, bl. N. i Retning af behørig Desinfektion.

Naar den ondartede Lungesyge maatte have vundet betydeligere Udbredelse i en Egn, skal Indenrigsministeren kunne udstede Forbud imod, at levende Kvæg saavel som Hø, Halm eller Gjødning bortføres fra Egnen.

§ 7.

I hvilken Udstrækning de Foranstaltninger, hvortil Politiet ifølge Bestemmelserne i § 6 er berettiget, skulle bringes til Anvendelse, og naar dermed kan standses, bestemmer Politimesteren efter Dyrlægens Indstilling og de isvrigt tilveiebragte Dplysninger. Saavidt muligt skal han selv undersøge Forholdene paa Stedet, tage Bestemmelse om, hvorledes de paabudte Foranstaltninger blive at udføre, og paa de givne Tilholds Efterlevelse. Oversiddes disse af Eieren, kan Politimesteren lade det Fornødne udføre (jfr. § 16). Tror Eieren sig forurettet ved de paabudte Foranstaltninger, kan han æffe Amtets Afgjørelse.

Er der Formodning om, at Smitten er indført andetsteds fra, eller at den kan have forplantet sig til andre Besætninger, skal usiagtig Dplysning herom søges tilveiebragt, og de derefter fornødne Foranstaltninger uden Dphold træffes. Forsaavidt Spor af Smitten kan forfølges ind i andre Jurisdiktioner, blive disse Politimestre derom at underrette.

Udsender Indenrigsministeren en Veterinær til Stedet, gaar Ansvarer fra Dyr lægen over paa denne.

§ 8.

Opstaar der Formodning om, at den i en Besætning udbrudte Sygdom er Dyens ondartede Lungesyge, Kvægpest eller Svinedifteritis, skal Politimesteren lade nogle Stykker slagte og obducere for derved at komme til Biskhed i Sagen.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte Sygdomme, Mund- og Klovesyge eller miltebrandartet Rosen, kunne af Indenrigsministeren beordres dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister, naar Saadant skjønnes fornødent til Sygdommens Undertrykkelse, paahyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedflaas.

Enhver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er befængt med Snive eller Springorm, skal dræbes. Opstaar der Mistanke om, at Snive er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at befrygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig